

Sevillan ranskatar tulee!

Pastora Galván (s.1980, Sevilla) esitellään yleensä isänsä ja veljensä kautta, perheessä kun on muitakin tähtiä. Galvánin suvun naisetustaja on kuitenkin pitkään seissyt omilla jaloillaan ja rakentanut oman menestyksensä, vähintäänkin Córdoban flamencokilpailuissa vuonna 2001 voitettun ”Matilde Coral” palkinnon jälkeen.

Vanhan polven taiteilijan José Galvánin tytär ja avantgardistiseksi tituleeratun Israelin sisko sai tanssikoulutuksensa Sevillan konservatoriossa. Kansainvälinen keikkaelämä alkoi jo 15-vuotiaana. Veljensä Israelin koreografioissa hänet on nähty useaan otteeseen Espanjassa ja ulkomailla. Yhteistyökumppaneiden lista ei kuitenkaan rajoitu Israel Galvániin vaan Pastora on tehnyt yhteistyötä useiden nimekkäiden artistien, kuten laulaja Duquenden, kitaristi Chicuelon ja viimeisimpänä erityisesti tanssija Joaquin Grilon ja flamencopianisti Dorantesin kanssa.

Pastora on vierailut Suomessa kertaalleen vuoden 2001 Tampereen flamencoviikolla ja saapuu nyt Helsingin Flamencofestivaalille esiintymään ja pitämään kaksi tanssikurssia. Mehevän perinteisen tanssityylin lisäksi hän hallitsee modernimmatkin koreografiat ja erityisesti huumorin. Pastora tuokin Sellosaliin veljensä koreografoiman raikkaan ja kohutun teoksen La Francesa. Kun Pastoran omaan tyyliin ja vankkaan koulutukseen lisätään veljen hullut ideat...voin luvata, ettei ranskatar tule jättämään ketään kylmäksi!

La Francesa sai ensi-iltansa Sevillan Biennaalissa 2006 ja on Pastoran uran toistaiseksi kunnianhimoisin projekti. Aihe on kiinnostavasti rajattu. Teos ruotii 1800-luvun raskalaisten taiteilijoiden kuvaa myyttisestä espanjalaisesta naisesta ja tuon kuvan vaikutuksia flamencoon. Lähteistä tunnetuin on Mériméen Carmen, muita mainitakseni romantikko, runoilija ja taidemaalari Théophile Gautierin La maja y El Torero (Kaunotar ja härkätaistelija). Musiikillisesti ja teemallisesti teos risteilee historian ja nykypäivän jännitteessä. Teoksen hätkähdyttävän värikkään koreografian on rakentanut Israel Galván ja taiteellisesta johdosta vastaa monen huipputeoksen taustalla hääriinyt Pedro G. Romero.

Ranskalaisten levittämää flamencokuvastoa ei teoksessa tarkastella vain kriittisesti vaan (iso) pilke silmäkulmassa ja ranskalaisia näpätellen. ”Tässä eräät miehet auttavat purkamaan palasiksi hirviön, jonka toiset miehet ovat rakentaneet”, käsiohjelma kertoo. Kyse ei ole pelkästä myytistä vaan myös oikeasti tanssiin ja tyyliin omaksutuista piirteistä. Teos tulee samalla kertaa käsitelleeksi enemmänkin flamencon stereotyyppioita. Pohjaako nykyflamenconkin tyyli ja menestys parin vuosisadan takaisille käsityksille? Onko flamencon nainen edelleen myyttisen eroottinen ja onko sille olemassa vaihtoehtoja?

Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, kun Pastora paneutuu naiseuden teemoihin. Vuonna 2005 hänet nähtiin La Diosa Blancassa (Valkoinen jumalatar) sekä naisvoimin toteutetussa Las mujeres en el Flamencossa (Flamencon naiset). Uusiin projekteihin lukeutuu Tres mujeres (Kolme naista) upeäänisen La Argentinan ja Carmen Grilon kanssa.

La Francesaa luonnehditaan Israel Galvánin poliittisimmaksi teokseksi, mutta kyseessä on ruumiin politiikka: Kuinka keho voi olla kapinan väline ja tehdä ideat näkyviksi. La Francesa on nähty Espanjan lisäksi vain, yllätys yllätys, Ranskassa. Nyt teos saapuu Suomeen. Et kai halua jäädä paitsi Simone de Beauvoirin rumbasta? La Francesa on pakko nähdä!

Sanna Lehtinen